

కార్మిక పోరాటం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 7 , డిసెంబరు 1981 , వెల : 25 పైసలు , సంచిక 11

జనవరి 19 న దేశవ్యాపిత సమ్మెకు కదలండి

భారత కార్మికవర్గం ఇందిరా కాంగ్రెసు ప్రభుత్వానికి శ్రీముఖం వంటిది. ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను యికెంతమాత్రం సహించేది లేదని ఎలుగెత్తి చాటింది. మహావాహినివలె నవంబరు 23 న ఢిల్లీ నగరాన్ని ముంచెత్తిన కార్మిక ప్రదర్శన ఈ హెచ్చరిక చేసింది. ఈ ప్రదర్శన భారతదేశ కార్మికోద్యమ చరిత్రలోనే అపూర్వ సంఘటన. కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఐక్యంగా ఒకే బేనర్ క్రింద నేషనల్ కాంపెయిన్ కమిటీ బేనర్ క్రింద నిలబడ్డ రోజుది. అన్ని పరిశ్రమల నుండి పబ్లిక్ రంగం నుండి, ప్రైవేటు రంగం నుండి, రైల్వేల నుండి, తంతిపాలా నుండి, బొగ్గు నుండి, ఉక్కు నుండి, జూట్ నుండి, జాబీ నుండి, ఇంజనీరింగ్ నుండి, రోడ్డు ట్రాన్స్పోర్టు నుండి అన్ని పరిశ్రమల నుండి వీరు వచ్చారు. డిఫెన్స్ వర్కర్లు వచ్చారు. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులూ వచ్చారు. బ్యాంకు ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగులు వచ్చారు. షాపు గుమాస్తాలు వచ్చారు. దక్షిణాన కన్యాకుమారి మొదలుకొని ఉత్తరాన శ్రీనగర్ వరకు, కాండ్లా మొదలుకొని గోహతి వరకు దేశం నలుమూలల నుండి అన్ని రాష్ట్రాల నుండి వీరు వచ్చారు. అన్ని సెంట్రల్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ అన్ని నేషనల్ ఫెడరేషన్స్ సభ్యులూ వచ్చారు. రానిది ఒక్కటే ఇందిరా గాంధీ పల్లవికి తాళం వేసే ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. ఒక్కటే రాలేదు.

ప్రదర్శనలో కార్మికుల క్రోధం వ్యక్తీకరించబడింది. 'ఎస్కా'పై కోపం వ్యక్తమైంది. చుక్కలంటే ధరలకు వ్యతిరేకత తెలుపబడింది. ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక విధానాలకు నిరసన తెలుపబడింది. కార్మికులకు అవ

సరాల ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనం కోరబడింది. రైతులకు గిట్టుబాటు ధరలు కోరబడినవి. వ్యవసాయ కార్మికుల న్యాయమైన జీతాలు డిమాండ్ చేయబడినవి. వేలమంది గొంతెత్తి బ్యానర్లు పుచ్చుకుని జెండాలు చేతధరించి కదం త్రొక్కుతూ ఊరేగింపులో సాగిపోతూవుంటే కార్మికుల చైతన్యం ఏ స్థాయికి జేరిందో విదితమౌతుంది. కేరళ నుండి, తమిళనాడు నుండి, ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి, మహారాష్ట్ర నుండి, కర్నాటక నుండి, గుజరాత్ నుండి, రాజస్థాన్, పంజాబ్, హర్యానా నుండి, యు. పి నుండి, అన్ని

సంపాదకీయం

రాష్ట్రాల నుండి శ్రామిక మహిళలు దీనిలో పాల్గొన్నారు. మతభేదాలు లేవు, కులభేదాలు లేవు, స్త్రీపురుష వివక్షత లేనేలేదు. ఆంధ్రా చెట్టపట్టాలు వేసుకొని, ఏకోదరులుగా ఒకే కార్మిక కుటుంబానికి చెందినవారుగా పారమెంటు దిశగా సాగిపోయారు. దేశజనాభాలో సగభాగంగా వున్న స్త్రీలు ఈవిధంగా పురుషులతో సమానంగా కదనరంగానికి దూకటం కార్మికోద్యమ బలానికి కుభసూచకం.

పారమెంటు ప్రక్కనే వున్న బోట్ క్లబ్బుకు జేరిన ఈ లక్షలాది కార్మికులు మొత్తం కంతంతో ప్రభుత్వం యొక్క కార్మిక వ్యతిరేక, ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక విధానాలను ఖండించారు. తమ నిరసనను తెలియచేయుటకై 1982 జనవరి 19న దేశవ్యాపితంగా సమ్మె జేయుటకు నిర్ణయించారు. రైళ్ళలో గనులలో ప్రభుత్వ ఆఫీసులలో, ప్రివేటు షాపులలో ప్యాక్టరీలలో, పొలాలలో కార్మికులందరూ

సమ్మెచేయటం ద్వారా తమ పోరాట నిశ్చయాన్ని తెలియజేస్తారు. మొత్తం కార్మిక వర్గం ఒకే వర్గంగా, సమ్మెకర్తగా యుద్ధరంగానికి కదలడానికి అది చిహ్నం.

ఈ పిలుపును దేశం నలుమూలలకూ తీసుకొని వెళ్ళాలి. ప్రతిప్యాక్టరీలోనూ, ప్రతి పొలాలోనూ ఇది ప్రతిధ్వనించాలి. ప్రతి ఫెడరేషన్లూ ఈ సమ్మెను జయప్రదం చేయటం తమ విద్యుక్త దర్మంగా పరిగణించాలి.

ఇదీ మన తక్షణ కర్తవ్యం. దీనిని జయప్రదంగా నిర్వహించుటకు ప్రతి కార్యకర్తా ఇప్పటి నుండే కృషిని ప్రారంభించాలి.

(రవ పేజీ తరువాయి)

వైద్య సౌకర్యాలు, ట్రైనింగు, ప్రమోషన్లు సౌకర్యాలు, యూనియన్ కమిటీలన్నిటిలో స్త్రీలకు ప్రాతినిధ్యం, కనీసవేతనం, జీతంతో శలవులు, కాంట్రాక్టులేబరురద్దు, ఉద్యోగాలను భాయం చేయడం, శ్రామిక మహిళలకు హస్తక్కు మాతృత్వాన్ని జాతీయ బాధ్యతగా పరిగణించడం మున్నగునవి ఈ కోర్కెలలో వున్నవి.

కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్లు జనవరి 19 న దేశవ్యాపిత సమ్మెచేయమని ఇచ్చినపిలుపును ఈ సదస్సు బలపరిచింది. కేరళలో ఇందిరా కాంగ్రెసు, ఆర్. యన్. యన్. లు కలిసి సాగించే దౌర్జన్య కాండను నిరసించింది. వెంటనే శాసనసభ ఎన్నికలను జరపమని కోరింది. పాటియాలలోనూ, మహారాష్ట్రలోనూ సర్కులు సాగించే పోరాటానికి మద్దతు తెల్పింది కక్షసాధింపుచర్యలకు గురైన వారిని తిరిగి పనిలో పెట్టుకోవాలని కోరింది.

జనవరి 19న అఖిలభారత కార్మిక సమ్మె

23 - 11 - 81 న ఢిల్లీలో పార్లమెంటు ముందుజరిగిన బ్రహ్మాండమైన కార్మిక ప్రదర్శన సందర్భంగా జరిగిన బహిరంగ సభలో ఏకగ్రీవంగా ప్యాసై న తీర్మానాలు :

“4-6-1981 న బొంబాయిలో జరిగిన కేంద్ర ప్రేడ్ యూనియన్, జాతీయ ఫెడరేషన్ జాతీయ సదస్సు నిర్ణయం ప్రకారం ప్రేడ్ యూనియన్ జాతీయాందోళన సమితి పిలుపు మేరకు దేశమంతట నుండి వచ్చిన కార్మిక ప్రజల చరిత్రాత్మకమైన ఐక్య ప్రదర్శన ఈరోజున జరిగింది.

కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలను ఖండించే ఉద్దేశ్యంతో మేమీరోజున దేశం నలుమూలల నుండి ఇక్కడకు వచ్చాము. ఈ ప్రభుత్వ విధానాల ఫలితంగా నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు కీడు చేస్తున్నవి. ఇందువల్ల సామాన్య ప్రజలకు విపరీతమైన బాధలు కలుగుతున్నవి. అనేక పోరాటాల ఫలితంగా, త్యాగాల ఫలితంగా కార్మికులు సాధించుకొన్న జీతాలపైనా, జీవన పరిస్థితులపైనా ప్రేడ్ యూనియన్ హక్కులపై నా దాడులు జరుగుతున్నవి.

బొంబాయి సదస్సు జరిగిన తర్వాత ఈ కార్మికవ్యతిరేక పెట్టుబడిదారీ అనుకూల విధానాలు మరింత ప్రస్ఫుటంగా కన్పించాయి. అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వహణా చట్టం ప్యాసు చేయబడింది. ఇదొక రాక్షస చట్టం. కార్మికుల ప్రాథమిక హక్కులైన సమ్మె హక్కును ప్రభుత్వం హరించేందుకు ఇది అధికార మిస్తున్నది. ఐదు వేల కోట్ల రూపాయల అప్పుకు గాను అంతరాతీయ ద్రవ్యనిధితో ఇటీవలనే చేసకోబడిన ఒప్పందానికి ఈ దారుణ చట్టానికి సంబంధమున్నదన్న చారిత్రాత్మక ప్రభుత్వం ఇంత వరకూ కాదనలేకపోయింది.

గుత సంస్థలకూ, బహుళ జాతి కంపెనీలకూ, సాంఘిక వ్యతిరేక శక్తులకూ భారీ సదుపాయాలను కల్పించేయబడుతూ వున్నందున రోజురోజుకూ సంక్షోభం పెరుగుతూవున్నది. మరోవైపున ఆర్థికబలము, సంపద మరింతగా కొదిమంది జేబులలో కేంద్రీకరించ బడుతూ వున్నది. కాబట్టి ధరల సూచి పెరుగుతూ వుండటానికి, ప్రభుత్వం అనుసరించే కార్మిక వ్యతిరేక, ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గం, దేశ

వ్యాప్తంగా, ఐక్యంగా వుద్యమాన్ని సాగించటం అత్యంతావశ్యకము.

అత్యధిక ప్రజానీకంయొక్క ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా ప్రభుత్వం అత్యవసరంగా ఈ క్రింది చర్యలను తీసుకోవాలనీ, విధానాలను చేబట్టాలనీ మేము కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరుచున్నాము

1. ఆహార ధాన్యాలు, వంట నూనెలు, బట్టలు, వంచదార వంటి అన్ని నిత్యావసర వస్తువులనూ ప్రభుత్వం సబ్సిడీ ధరలకు కంట్రోలు షాపుల ద్వారా దేశమంతటా అమ్మించాలి. ఈసపై విభాగం ఒడుదుడుకులు లేకుండా నిరంతరం సాగించటానికి వీలుగా వాటిపై ప్రజా కమిటీల అధ్వర్యం, తనిఖీల క్రింద జరగాలి.

2. రైతుల వంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు చెల్లించాలి. వ్యవసాయ, పరికరాలు, ఎరువులు మున్నగువాటి సపై గ్యారంటీ చేయాలి.

3. వ్యవసాయ కార్మికులకు న్యాయమైన వేతనాన్నీ, గ్యారంటీగా పని దొరికే విధానాన్నీ చట్టబద్ధం చేసి అచ్యుతంగా అమలుజరపాలి.

4. దొంగ వ్యాపారులపైనా, దొంగ నిల్వ దారపైనా, స్కగరపైనా, చట్టా వ్యాపారులపైనా, వారికి రక్షణ ఇచ్చే అధికారపైనా కఠినమైన చర్యలు తీసుకోవాలి.

5. 1980 జాతీయ భద్రతా చట్టాన్ని (నాసా), 1971 అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వాహణా చట్టాన్ని (ఎస్కా) ఉపసంహరించాలి.

6. 15న ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్స్ నిర్ణయించిన ప్రమాణాల ఆధారంగా అవసరాల ప్రాతిపదికపై కార్మికులకు కనీస వేతనాలను నిర్ణయించాలి.

7. ధరల పెరుగుదల పూర్తి భరీగా కరువు భత్యాన్ని ఇవ్వాలి. బ్యూరో ఆఫ్ ఫబ్లిక్ ఎంటర్ ప్రైజిస్ నిరంకుశంగా ధరల సూచి పెరుగుదల పాయింట్ కు రు. 1-30 మాత్రమే కరువుభత్యం వుండాలనే సీలీంగును తీసివేయాలి.

8. కార్మికులందరికీ బోనసు వచ్చునట్లు బోనసు చట్టాన్ని సవరించాలి బోనసు మొత్తంపై వుండే సీలీంగును తీసివేయాలి.

9. రిట్రెయింగ్ మెంటు, పాక్టరీల మూసివేతను

నిషేధించాలి ; నిరుద్యోగులకు నిరుద్యోగ భృతిని కల్పించాలి.

10. ప్రేడ్ యూనియన్ సభ్యుల, కార్యకర్తలపై సాగించే కక్ష సాధింపు చర్యలను నిషేధించాలి.

11. బూటకపు జీవిత వ్యయసూచికను సరిజేయాలి.

12. రహస్య డ్యాలెట్ పద్ధతిపై ప్రేడ్ యూనియన్ ను గుర్తించాలి.

13. ఉమ్మడి సంప్రదింపులనూ, ప్రేడ్ యూనియన్ హక్కులనూ గ్యారంటీ చేయాలి.

చాలాకాలంగా ఈ కోర్కెలను పరిష్కరించకుండాను, ప్రజల అత్యవసర కోర్కెలను అంగీకరించకుండాను వున్న ప్రభుత్వ ఉదాసీన వైఖరిని మేము ఖండిస్తున్నాము. ప్రజల సహకారాన్ని కోరడానికి బదులు నాశనంచేయడానికే ప్రభుత్వం పూనుకొన్నది.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో నోట్లమమ్మరం, ధరల పెరుగుదల, ప్రేడ్ యూనియన్, ప్రజాతంత్ర హక్కులపై దాడిగావించే ప్రభుత్వపు వినాశకర విధానాలను ఆడ్డగించి తిప్పికొట్టుటకై మరింత దృఢమైన, మరింత సంఘటితమైన, దీక్షాపూరితమైన ప్రజాకార్యాచరణ అవసరమని మాదృధాభిప్రాయం.

ఈ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని కార్మికులు 1982 జనవరి 19న దేశ వ్యాప్తమైన ఒకరోజు జనరల్ సమ్మెకు పూనుకోవాలని మేము నిర్ణయించుచున్నాము. ఈ సమ్మెను శాంతియుతంగా ఐక్యంగా, నిర్మాణయుతంగా, క్రమశిక్షణాయుతంగా సాగించి చారిత్రక విజయం పొందాలని అన్ని సెక్షన్ కార్మికులకూ, ఉద్యోగులకూ, పబ్లిక్, ప్రైవేటు రంగాలలోని అన్ని ప్రేడ్ యూనియన్లకూ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

ఈ పోరాటానికి పూర్తి సహాయంగా నిలుచుటకు ముందుకు రావలసిందిగా మేము అన్ని ప్రజాతంత్ర శక్తులకు, పార్టీలకూ, కష్టజీవి రైతాంగానికి, వ్యవసాయ కార్మికులకూ, యువకులూ, నిద్యార్థులూ, స్త్రీలూ, మేధావులూ, ఇతరులకూ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

చదవండి---

“వాయిస్ ఆఫ్ వర్కింగ్ ఉమెన్”

23-11-81న ఢిల్లీలో పార్లమెంటు ఎదుట బ్రహ్మాండమైన కార్మిక ప్రదర్శన

ఎర్రకోట ఎర్ర జండాలతో అరుణా రుణమైంది. కదం తొక్కుతూ పదం పాడుతూ, హృదంతరాళం గరిస్తూ లక్షల మంది కార్మిక వీరులు పార్లమెంటు భవనాన్ని చుట్టుముట్టారు. అక్కరు, ఔరంజేబుల కాలంలో కూడా ఇంతమంది యాత్రికులు ఢిల్లీ నగరంలో బారులుతీరి కవాతు చేస్తూ కదనరంగానికి కదలడం ఎరగము.

23-11-81 న నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ నాయకత్వన కార్మిక వర్గం ఢిల్లీని అక్రమించుకుంది.

పబ్లిక్, ప్రైవేటు రంగాల కార్మికులు వీరిలో వున్నారు. రైల్వే, పోస్టల్, మోటారు ట్రాన్సుపోర్టు, కార్మికులు వున్నారు; డిఫెన్సు, ఉక్కు, బొగ్గు, విద్యుచ్ఛక్తి, ఓడ రేవుల కార్మికులు వున్నారు; బట్టలు, జాబ్, కాగితం, మందుల పరిశ్రమల కార్మికులు వున్నారు; బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సు, వార్తా పత్రికలు, షాపులు, కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కార్యాలయాల వుద్యోగులు వున్నారు. యు.పి; బీహారు, పంజాబు, హర్యానా నుండి వేలాది వ్యవసాయ కార్మికులు వచ్చి దీనిలో కలిసారు. కేరళ, తమిళ నాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ మొదలుకొని హర్యానా, పంజాబు, జమ్మూ-కాశ్మీరు వరకూ, కాండ్లా రేవు మొదలుకొని దిగ్గాయ్ చమురుగనుల వరకూ అన్ని రాష్ట్రాల నుండి, అన్ని పరిశ్రమల నుండి కార్మికులు ఈ జైత్రయాత్రలో పాల్గొన్నారు. 80 ఏండ్ల ముదుసలులనుండి నవయవ్వన ప్రాదుర్భావం లోకి అడుగుడుతున్న యువకులవరకూ ఈ యాత్రలో పాల్గొనుటకు కదిలివచ్చారు. ఈ అన్ని రాష్ట్రాలనుండి స్త్రీలు- 4 నెలల చంటి పాపలనుకూడా చంకలలో పెట్టుకొని ఉరకలు వేసుకొంటూ వచ్చి కలిశారు.

బహుశా ఇంతవరకూ మనదేశ చరిత్రలో ఇంత పెద్ద కార్మికదండ కదం తొక్కుతూ కదలడం జరగలేదు అతిశయోక్తి కాదు.

సి.ఐ.టి.యు. పక్షన ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి 728 మంది స్త్రీలు, పురుషులు ఈ మహా యాత్రలో పాల్గొన్నారు. 149 మంది రైల్వే కార్మికులూ, 139 మంది మోటారు ట్రాన్స్ పోర్టు కార్మికులూ, 108 మంది షిప్ యార్డు కార్మికులూ వీరిలో వున్నారు వివిధప్రాంతాల

నుంచి వచ్చిన 35 మంది స్త్రీలుకూడా వీరిలో వున్నారు.

నవంబరు 23న కార్మిక ప్రదర్శనయైనా 19వ తేదీనుండే ప్రదర్శకులు ఢిల్లీ పట్టణానికి చేరుకోవడం ప్రారంభించారు. యాత్రలో పాల్గొనుటకు వచ్చినవారిని నిరుత్సాహ పరచుటకై ప్రభుత్వం పడరానిపాటు పడింది. రాను, పోసు రైళ్ళలో రిజర్వేషన్లు ఇవ్వ వద్దని ఆదేశాలు పంపింది. ఢిల్లీలో ప్రదర్శనకై వచ్చిన కార్మికుల సౌకర్యార్థం కనీసం మంచినీటి వసతులను కూడా చేయలేదు. అఖరుకు, ఊరేగింపు సాఫీగా సాగిపోవటానికై ట్రాఫిక్ ను కంట్రోలు చేయడమైనా జరగలేదు. అయినా వీటిని వేటిని సరకుగొనక లక్షలాదిమంది కార్మికులు ఢిల్లీ చేరుకొన్నారు.

ఎంతమంది కార్మికులు చేరాలో లెక్క వేయడం కష్టం. 8 మందిగా వరుసలు తీరి నడిచే కార్మిక జనసందోహం ఒక పాయింటును దాటటానికి 2 గంటల 20 నిమిషాలు పట్టింది. గుత్తపెట్టుబడిదారీ పత్రికల అంచనా ప్రకారమే 2 లక్షలు. ప్రజల అంచనా ప్రకారమే 5 నుంచి 10 లక్షలు వుంటారు. 3 లక్షలకు తక్కువ వుండరని సి.ఐ.టి.యు. నాయకుల అంచనా.

ఎర్రకోట వెనుక సి.ఐ.టి.యు. కాంపు ఏర్పాటు చేయబడింది. షహజహను దివాన్ ఇమామ్, దివాన్ ఇఖాన్ల నానుకొని దాదాపు రెండు ఫర్లాగుల పొడవు నిర్మించబడ్డ డేరాలో సి.ఐ.టి.యు. కార్మికులకు వసతులు ఏర్పాటు చేయబడినవి. ఒక్కొక్క రాష్ట్రానికి ఒక్కొక్క కాంపు. బీహారుకు ఏర్పాటుచేయబడిన డేరాలో నైతే ఒక మోసరు బసీ జనాభా అంతా పట్టవచ్చు. ఈ డేరాలో, వాటిచుట్టూ స్నానాలకు ఏర్పాటు భోజనాలకు క్యూటీన్లు, చుట్టూ వాలంటీర్ల వహారా, రాత్రిళ్ళు నెగళ్ళు వేసుకొని సెంట్రీలు కాపలాకాయడ-చూసే ఏ మహాచక్రవర్తియో దండయాత్రకు బయలుదేరినట్లు అగపడుతుంది.

సి.ఐ.టి.యు. పక్షన వచ్చిన లక్షమంది పైగావున్న ప్రదర్శకులకు ఏర్పాటు చేయుటకు పార్లమెంటుసభ్యులు సుశీల్ భట్టచార్య అధ్యక్షతన ఆహ్వానసంఘం ఏర్పడింది. చలి

కాలం కాబట్టి షా మి యా నా వేసి చుట్టూ షా మి యా నా ల సంటునట్లు దడులు నిర్మించారు షా మి యా నా ల కే ఒక లక్షరూపాయలు చెల్లించవలసి వచ్చినది 1200 మంది వలంటీర్లు ఆహారాతులూ విశ్రాంతి నెరుగకుండా కాపలాలు కాశారు. క్యాంపు 4 రోజులు నడిచినా, క్యాంపులో దాదాపు 50000 మంది వున్న ఒక్క పైసా కూడా ఎవ్వరి సొమ్ముపోలేదంటే కార్మికుల చెతన్యం, వలంటీర్ల జాగ్రత్త బోధపడగలదు. విద్యార్థి, యువజన, మహిళా సంఘాల సభ్యులూ, యూనివర్సిటీ లెక్చరర్లు కూడా వారంరోజులపాటు వలంటీర్లుగా ప్రళంస నీయమైన సేవ గావించారు.

ఏ.ఐ.టి.యు. సి. క్యాంపు రింగురోడ్డువద్ద, బి.యం.యన్. క్యాంపు రామ్ లీలా మైదానం లోనూ ఏర్పాటు చేయబడినవి. బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సు, రైల్వే, పోస్టల్ కార్మికులకు వేర్వేరు కాంపులు ఏర్పాటు చేయబడినవి.

నవంబరు 23 న ఉదయం 10 గంటలకు ఊరేగింపు బయలుదేరింది. సి.ఐ.టి.యు., ఎ.ఐ.టి.యు.సి, హెచ్.యం.యన్, బి.యం.యన్, ఐ.యన్.టి.యు.సి, టి.యు.సి.సి, యు.టి.యు.సి, యు.టి.యు.సి. (రె. స) నాయకులు ముందునడవగా, 34 నేషనల్ ఫెడరేషన్ల నాయకులు వెంటరాగా ఈ బ్రహ్మాండమైన కార్మికవాహిని ఎర్రకోటను వదలటానికి 3 గంటలు పట్టింది.

ఎర్రకోటనుండి పార్లమెంటు సమీపంలో వున్న బోట్ క్లబ్ ను చేరు త్రోవలంతా ఎర్ర జెండాలతో, పతాకాలతో, బ్యానర్లతో అలంకరించబడింది ఆహ్వాన సంఘాలు త్రోవలో మంచినీటి సదుపాయాలు గావించినవి.

జండాలు, బ్యానర్లతో రోడ్లు నిండగా దిక్కులు పిక్కటిల్లటలు నినాదాలు మోగగా ఈ కార్మికవాహిని ఒంటిగంట దాటినతర్వాత బోట్ క్లబ్ కు జేరింది.

బిడి జోషి (ఎ.ఐ.టి.యు.సి), ఎం.కె. పా.థే (సి.ఐ.టి.యు), చిన్నదొరై (హెచ్.ఎం.ఎన్) జె.ఎన్.దారా (ఐ.ఎన్.టి.యు.సి), సి.సి. వాలివాత్ (టి.యు.సి.సి), సుశీల్ భట్టచార్య (యు.టి.యు.సి), జాన్ సింగ్ (యు.టి.యు.సి.-ఐ.సె.స) అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించి బహిరంగసభను నిర్వహించారు

కార్మికవర్గం కోర్కెలను పొందుపర్చిన తీర్మానాన్ని సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి ఎం.కె. పాంథే ప్రవేశపెట్టగా వివిధ సంఘాల నాయకులు దీనిపై ప్రసంగించారు.

టి.యు.సి.సి. నాయకుడు చితబసు మాట్లాడుతూ, ఈ ప్రదర్శన ఇందిరాగాంధీకి హెచ్చరికగా ఉండగలదన్నారు. ఇంత పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులు ఇక్కడ సమీకరించబడ్డారంటే తమ శత్రువేవరో వారు గుర్తించినట్లు అర్థం కాగలదన్నారు.

ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.నాయకుడు జె.యస్. దారా మాట్లాడుతూ, రాబోవు గొప్ప ఉద్యమాలకూ, పోరాటాలకూ ఈ ప్రదర్శన నాంది కాగలదన్నారు.

హెచ్.ఎం.యస్. నాయకుడు విశ్వేశ్వర త్యాగి మాట్లాడుతూ, తమ హక్కులకొరకై, పోరాడుకున్న కార్మికులను హత్యచేయుట కొరకు ఇందిరాకాంగ్రెసు మంత్రి లూ మేనేజిమెంటూ, వాటి తాదేదార్లు కుమ్మక్క అవుతున్నారని ఆరోపించారు.

యు.టి.యు.సి.(లె.స) నాయకుడు ప్రతీష్ చంద్ర మాట్లాడుతూ, స్వతంత్రభారతదేశంలో ఇంత గొప్ప కార్మిక ప్రదర్శన ఎన్నడూ జరగలేదన్నారు ప్రభుత్వంయొక్క ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుటకు ప్రజాఐక్యత ఒక్కటే మార్గం అన్నారు.

యు.టి.యు.సి. నాయకుడూ, పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వ మంత్రి అయిన జతీన్ చక్రవర్తి మాట్లాడుతూ, ఇందిరాగాంధీ పరిసాలనలో నిత్యమూ పెరుగుతున్న ధరలవల్ల ప్రజలెట్లా బాధపడుతున్నారో ఈ ప్రదర్శన తెలియజేస్తున్నదన్నారు.

సి.ఐ.టి.యు. కోశాధికారి, పార్లమెంటులో మార్క్సిస్టుపార్టీ నాయకుడూ అయిన సమర్ ముఖర్జీ మాట్లాడుతూ, బృహత్ సంఖ్యలో కార్మికులు పాల్గొనడంలోనే దీని ప్రాముఖ్యత లేదనీ, ప్రజల్లో అనేక నెక్లను దీనిలో పాల్గొని రెతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు ఇతర పీఠప్రజల ఐక్యతను ఇది యుజువు చేస్తున్నదనీ అన్నారు. ప్రజల ఆర్థిక, రాజకీయ హక్కులపైనా, ప్రేడ్ యూనియన్ హక్కులపైనా ప్రస్తావన సాగుచున్న దారుణమైన దాడులు నియంతృత్వానికి బాటలు వేస్తున్నవని, కాబట్టి ఈ ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు ఐక్యంగా నిలబడి పోరాడాలనీ కోరారు.

ప్రభుత్వం ఈనాడు అవలంబించే విధానాలే ప్రజల విస్తృత ఐక్యతకు కారణమౌ

శ్రామిక మహిళల న్యూ ఢిల్లీ

నవంబరు 22న పార్లమెంటుముందుజరిగిన చారిత్రాత్మకమైన కార్మిక ప్రదర్శనకు ఒక రోజు ముందుగా నవంబరు 22న న్యూఢిల్లీలోని కాన్సిట్యూషన్ హాలులో శ్రామిక మహిళల అఖిల భారత సమన్వయ కమిటీ ద్వితీయ సదస్సు జయప్రదంగా జరిగింది. శ్రామిక మహిళలలోని అనేక విభాగాలకు సంబంధించిన అనేకమంది ప్రతినిధులు ఆంధ్రప్రదేశ్, అస్సాం, ఓహరు, ఢిల్లీ, గుజరాతు, హర్యానా, హిమాచలప్రదేశ్, కేరళ, మధ్యప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర, ఒరిస్సా, వంజాబు, రాజస్థాన్, తమిళనాడు, పశ్చిమ

తున్నవన్నారు. బొంబాయి సదస్సుకు పూర్వపు పరిణామాలను వారు తెలియజేస్తూ యల్.ఐ.సి., లోక్ రన్నింగు స్టాఫ్లతో చేసుకొన్న ఒప్పందాలను ప్రభుత్వం ఉల్లంఘించడం, వారి ఉద్యమాలను అణచివేయడం, పబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమల కార్మికుల పోరాటాన్ని దారుణంగా అణచివేయడము-ఇవన్నీ ప్రభుత్వ స్వభావాన్ని కార్మికులు అర్థం చేసికొనేటట్లు చేసినవన్నారు. దారిద్ర్యాన్ని, నిరుద్యోగాన్ని పరిష్కరించాలంటేనూ, ప్రభుత్వ నిర్బంధ విధానాన్ని ఎదుర్కోవాలంటేనూ ఐక్యతా పోరాటమే మార్గమన్నారు.

బొంబాయి సదస్సుతర్వాత జరిగిన పరిణామాలను సమర్ ముఖర్జీ వివరిస్తూ, ఆ సదస్సు యొక్క కోర్కెలను పరిష్కరించుటకు పూనుకొనక ప్రభుత్వం తద్వिरुద్ధంగా ప్రవర్తిస్తున్నదన్నారు. ధరలు సదా పెరుగుతూనే వున్నవన్నారు. కార్మిక వర్గంపై దాడులు విపరీతంగా పెరిగినవన్నారు సమ్మే ప్రమాదం ఏమీ లేనప్పుడే అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వహణ ఆర్థి నెన్ను (ఎస్మా) ప్రయోగించబడిందనీ, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి ఆదేశం పెననే ఇది జరిగిందనీ వారన్నారు. ఈ ద్రవ్యనిధినుండి రవేలకోట్లరూపాయల అప్పు తెచ్చుకొంటామిగాను మన దేశ ప్రజలను యధేచ్ఛగా దోచుకొంటామికి, విదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదార్లకు విశేషసౌకర్యాలు ఇవ్వబడినవన్నారు ప్రజల ఐక్య పోరాటాలకు ఈ ప్రదర్శన సమాపి కాదనీ, కొంత ప్రస్తావన మాత్రమేననీ, ఈ ఐక్యత యొక్క సుదేశాన్ని దేశం నలుమూలలకూ తీసుకొనివెళ్ళి జనవరి 19 న తలపెట్టిన దేశ

ద్వితీయ మహాసభ 22-11-81

బెంగాలు, ఉత్తరప్రదేశ్లనుండి హాజరైనారు. (21 మంది ప్రతినిధులు ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి హాజరైనారు.)

ఢిల్లీ కమిటీ కన్వీనరు రంజన్ నిరూలా ప్రతినిధులకు స్వాగతం పలికారు. యం. శారద, శీమాచాయ్, దేవయాని మోడే, అహల్యా రంగేకర్, సుశీలా గోపాలన్, లక్ష్మీ నెహగల్, శ్రీమతి ద్వివేది, విమలా రణదీవే అధ్యక్ష వర్గంగా వ్యవహరించి కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

పార్లమెంటుసభ్యురాలు సుశీలాగోపాలన్ ప్రారంభోపన్యాసం గావించారు. మద్రాసులో

వ్యాపిత సమ్మే ను జయప్రదంచేయాలనీ విజ్ఞప్తి చేశారు.

బి.ఎం.ఎన్. నాయకుడు దత్తావంత్ ఛేంగీ మాట్లాడుతూ, ఎస్మా ఒకయాదృచ్ఛికవిషయం కాదనీ, ప్రభుత్వంయొక్క ప్రజావ్యతిరేక, ప్రజాతంత్ర వ్యతిరేక, జాతీయ వ్యతిరేక విధానాలలో భాగమేననీ అన్నారు. అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి అప్పులను ఖండిస్తూ దేశంయొక్క ఆర్థిక సార్వభౌమత్వాన్ని అది తాకట్టు పెట్టుచున్నదన్నారు.

ఎ.ఐ.టి.యు.సి. నాయకుడు ఇంద్రజిత్ గుప్త మాట్లాడుతూ శ్రామిక ప్రజలను చీల్చి ఒకరితో మరొకరు పోరాడుటకు విచ్చిన్న శకులూ, అభివృద్ధి నిరోధకశకులూ గావించే కుయత్నాలకు ఈ బ్రహ్మాండమైన ఐక్య ప్రదర్శన ఒక చెవపెట్టు అన్నారు. ఈ బృహత్ప్రదర్శన కార్మికుల చెతన్యానికి నిదర్శనమన్నారు. జనవరి 19న దేశవ్యాపిత సమ్మేను గావించుటకు ఇచ్చిన పిలుపును అన్ని పరిశ్రమలకూ తీసుకొని వెళ్ళాలనీ, భవిష్యత్తులో నిరంపకం పబడే పోరాట కార్యక్రమాలకు తమ సంస్థ పూర్తి మద్దతు నిస్తుందని తెలియచేశారు.

వేల, లక్షల గొంతులు ఒక్కసారిగా శృతిగలిపి ఈ తీర్మానాన్ని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించినవి.

పిమ్మట ఈ రికేంద్ర ప్రేడ్ యూనియన్ల యొక్క ప్రతినిధులూ, 99 పెడరేషన్ల ప్రతినిధులూ కలిసివెళ్ళి లోక్ సభ స్పీకరుకూ, రాజ్యసభ చైర్మనుకూ కోర్కెల పత్రాన్ని సమర్పించారు.

జరిగిన మొదటి సదస్సునుండి ఇప్పటివరకూ వుద్యమం పెద్ద అంగలు వేసిందనీ, దీని అనుభవాలను సమీక్షగావించుకోవాలన్నారు. యూనియన్ ఈ కృషికి ఎంత సహాయం చేసిందీ, కమిటీలు ఎదుర్కొన్న సమస్యల పోటీ చర్చించి తక్షణ కోర్కెలను రూపొందించాలన్నారు స్త్రీలకు వుద్యోగావకాశాలు తరిగిపోతూవుండటం. జీతాల వ్యత్యాసం, పిల్లలకు క్రిచెన్ లేకపోవడం మున్నగు సమస్యల గురించి మాట్లాడారు. వీటన్నిటిపైనా స్త్రీలు తీవ్రమైన పోరాటాలు సాగించాలనీ, ముఖ్యంగా సమ్మె హక్కు నిషేధించబడిన ఈ సమయంలో దీని అవశ్యకత ఎక్కువని వారన్నారు. కార్మిక స్త్రీల ఈ సమస్యలనుగూర్చి ప్రేడ్ యూనియన్ ఇంకా పట్టించుకోవడంలేదన్నారు. "స్త్రీల విముక్తికి జరిగే పోరాటంలో మీరు గుండెకాయలాంటి వారు. మీ కోర్కెలనుతీసుకొని యూనియన్ పోరాడేటట్టా, మీరు కమిటీలలో జేరి నాయకత్వ సానాలకు చేరుకొనేటట్టా మీరు కృషిచేయాలి" అని వారు ముగించారు.

దేశవ్యాపితంగా జరిగిన కృషిని గూర్చి విమలా రణదివే సమీక్ష గావించారు. మధ్య తరగతి వుద్యోగులమధ్య, ప్రభుత్వోద్యోగుల మధ్య, జనరల్ గా అందరు శ్రామికమహిళా లోకం మధ్య కృషి ఎక్కువగా జరిగిందన్నారు. నర్సులు, ఉపాధ్యాయులు, కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వోద్యోగినులు, బ్యాంకు, ఎల్.ఐ.సి. ఉద్యోగినుల మధ్య -ముఖ్యంగా కేరళ, తమిళనాడు, మహారాష్ట్ర, ఢిల్లీలలో ఎక్కువగా కృషిచేసి వారిని సమీకరించటం జరిగింది; ఇందుకే ఆ రాష్ట్రాల శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీలు విశేషంగా కృషి గావించినవి.

తీసుకున్న సమస్యలలో పనిగంటల తగ్గింపు, క్రిచెన్ల ఏర్పాటు, రవాణా సౌకర్యాల ఏర్పాటు, ధరల పెరుగుదల, స్త్రీలపై అత్యాచారాలు మున్నగునవి వున్నాయి. సాధ్యమైనన్ని చోట్ల ఇతర యూనియన్లు, మహిళా సంఘాలతో కలిసి ఈ ఉద్యమాలు సాగించబడినవి. 1979 మే 30 న కోర్కెల దినోత్సవం దేశమంతటా జరపబడింది. కాంట్రాక్టు లేబరు పద్ధతిని రద్దుచేయమని ఒక దినోత్సవం జరపబడింది.

కేరళ, తమిళనాడులలో చిన్నపిల్లలకు క్రిచెన్లను ఏర్పాటుచేయమని ఆందోళనచేసిన ఫలితంగా తిరువనంతపురం సెక్రటేరియట్ లోనూ, మద్రాసు సెక్రటేరియట్ లోనూ క్రిచెన్ సౌకర్యాలు ఏర్పాటుచేయబడినవి.

మహారాష్ట్రలో ఆందోళన జరిపిన ఫలితంగా రైళ్ళలో స్త్రీలపెట్టెలలో హెచ్చరిక గంటలు ఏర్పాటుచేయబడినవి. బొంబాయి, పూనాలలోని నర్సుల మిలిటెంటు పోరాటాల ఫలితంగా వారికి హాస్టలు సౌకర్యాలు ఏర్పరచబడినవి. పని గంటలు తగ్గించబడినవి. కాన్పూరులో బట్టల మిల్లులో 45మంది కాంట్రాక్టు మహిళా కార్మికులు బరరపు చేయబడగా పోరాటం ద్వారా దానినిరద్దుచేయించి వారందరినీ పనిలో పెట్టుకొనునట్లు చేయడం జరిగింది. స్త్రీలపై అత్యాచారాలకూ, ధరల పెరుగుదలకు వ్యతిరేకంగా జైపూర్ లో ధర్నా జరపబడింది. ఫరీదాబాద్ లో మహిళా కార్మికులు అనేక పోరాటాలనుసాగించారు. 101మంది హజరె న ఒక సదస్సు ఏర్పాటుచేయబడింది. మహిళలకు రవాణా సౌకర్యాల కొరకై జనవాది మహిళాసంఘంతో కలిసి ఢిల్లీలో ఐక్యంగా ఆందోళన చేయబడింది. మామూలు పని గంటలను పునరుద్ధరించుట కొరకై హైదరాబాద్ లో ఆందోళన చేయబడింది. మేనేజిమెంటు చేతులనుండి స్వాధీనం చేసుకొని ఒక హాస్టలు శ్రామిక మహిళలు నడపటానికి స్వాధీనం చేయబడింది. భిలాయ్ లో కాంట్రాక్టు మహిళా కార్మికుల పోరాటం ఒకటి సాగుతూవున్నది. స్త్రీల మానభంగాలు, వరకట్నం, ధరల పెరుగుదల, యాంత్రికరణ, స్త్రీలకు ఉద్యోగాలు, రివ పంచవర్ ప్రణాళిక మున్నగు సమస్యలపై ఐక్య ఆందోళనలు పాటించబడినవి.

కేరళ, కాన్పూరు, ఫరీదాబాద్ లలో మినహా యితరచోట్ల మధ్య తరగతి స్త్రీలే ఎక్కువగా సమీకరించబడుతున్నట్లు నివేదికలు తెలియజేస్తున్నవి. అగ్గిపెట్టెలు, కొబ్బరినార, జీడిపప్పు, పొగాకు, గనులలాంటి పరిశ్రమలలో స్త్రీల సంఖ్య తగ్గుతూవుండటం వల్ల ఈ ప్రాంతాలలో ఉద్యమాన్ని మరింత హెచ్చుగా సాగించాలి. 'శ్రామిక మహిళల వాణి' అనే ఇంగ్లీషు పత్రిక ప్రకటింపబడుతూవున్నది. ఇప్పుడు 1,350 కాపీలు అమ్ముడుపోతున్నవి. రోజు రోజుకూ దాని చదువరులు సంఖ్య పెరుగుతూవున్నది. సిఐటి.యు.యే ఎక్కువగా శ్రామిక మహిళల సమస్య తీసుకొన్నా, ఇతర సాయుధలలో కూడా ఇంకా ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకోవాలి.

వివిధ రాష్ట్రాలలో విస్తృతమైన శ్రామిక మహిళా సెక్షన్లకు ఈ సదస్సు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నదనీ, ఈ వేదిక నుండి పాలకవర్గ పార్టీని సవాలు చేయాలనీ అహల్యారంగ్ గైకర్ కోరారు. స్త్రీల కోర్కెల కొరకై

గాక ప్రభుత్వ విధానాలు, 'నాసా', 'ఎస్సా' మున్నగువాటికి కూడా వ్యతిరేకంగా శ్రామిక మహిళలు పోరాడాలని వుద్ఘోషించారు.

ప్రతినిధులలో ఈ క్రిందివారు మాట్లాడారు. రత్నమ్మ పీచు కార్మికురాలు, నసీరున్నీసా, (కేరళ), అనిత (ఉపాధ్యాయుని), జోగాబాయ్ (మధ్యప్రదేశ్), సుజాతనబేసే, పుణ్యవతి (అడ్వోకేట్), రోశమ్మ మున్సిపల్ కార్మికురాలు (ఆంధ్రప్రదేశ్), నీనారావ్ (లెక్చరర్), లక్ష్మి (ఢిల్లీ), సలీమా, సావిత్రిబెన్ (మహారాష్ట్ర), శశికళ (పుదుచ్చేరి) ప్రఫుల్ బెన్ (గుజరాత్), మంజిబ్, జీవన్ ప్రీత్ కే" (పంజాబు), ద్వివేది (యు.పి.), సుమిత్రాశ్యామ్ (రాజస్థాన్), గార్గి ముఖర్జీ (పశ్చిమబెంగాలు), గీత (అస్సాం), భాగ్యమ్మ, పైథిలి (తమిళనాడు), శోభ (హర్యానా), లక్ష్మి సెగర్.

అనేక సమస్యలపై వారు మాట్లాడారు. పశ్చిమ బెంగాలు, త్రిపుర, కేరళలోని వామ పక్ష నాయకత్వాన ఉన్న ప్రభుత్వాలు మహిళల కొరకు కల్పించిన సౌకర్యాలగుర్చి మాట్లాడారు. యాంత్రికరణ వల్ల పనివారి సంఖ్య తగ్గుదల, తక్కువ వేతనాలు, వేతనాలలో వ్యత్యాసాలు, పనిగంటల పెరుగుదల, ఉద్యోగ భద్రత లేకపోవడం, కాంట్రాక్టు లేబరు, స్త్రీలపై అత్యాచారాలు, ట్రైనింగు లవకాశాలలో వ్యత్యాసాలు మున్నగువాటిపై కూడా మాట్లాడారు. వారు జరిపిన పోరాటం గూర్చికూడా వివరించారు చత్తీస్ గఢ్ నుంచి వచ్చిన ప్రతినిధి జోగుభాయి చెప్పినదాన్ని బట్టి "ఇటువంటి సమావేశాలలో మాట్లాడటం ప్రథమం: నా భావాలను పూరిగా చెప్పలేక పోతున్నాను. మాయజమానులకు వ్యతిరేకంగా మేము పోరాడుతాము. మేము అడుక్కొనేవాళ్ళం కాదని అందరికీ చెప్పతాము. మా హక్కులనే మేము కోరేది."

21 కోర్కెలపత్రం ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడింది పనిజేసే హక్కు, రిగంటల పని, ఉద్యోగాలకు సమాన అవకాశాలు, సమాన జీతాలు, రిటైర్మెంట్ మెంటు రద్దు, పూరిజీతంతో 4 నెలల ప్రసూతి శలవు, ఇప్పుడున్న కార్మిక చట్టాల సవరణలు, మార్పులు, క్రిచెన్, విశ్రాంతి గదులు, మరుగుదొడ్లు అన్నిప్రదేశాలలోనూ ఏర్పాటు చేయటం, ఇండవసతి, క్లెడర్ గారెన్ పాఠశాలలు, ఫ్యాక్టరీలు, గనులు, మిల్లులలో స్త్రీలకు రాత్రిపని నిషేధం, ఆరోగ్యం,

(మిగతా 1వ పేజీలో)

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి - దేశ స్వాతంత్ర్యాపహరణ మార్గం

570 కోట్ల డాలర్లు (సుమారు 5,000 కోట్ల రూ॥లు) అప్పివ్వమని చెయ్యి చాచింది ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం. యి స్తా న న్న ది అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి (ఐ. యం. ఎఫ్.). చివరకు యిచ్చింది. ఎట్లా? ఏ షరతుల పై న? అంతా గోప్యమే.

ఏ రహస్యమూ కలకాలం దా గ లే దు. ఈ అప్పు విషయం బయటపడటానికి ఎంతో కాలం పట్ట లే దు. మార్క్సిస్టుపార్టీ పార్లమెంటు సభ్యుడు హరికిషన్ సింగ్ సూరిత్ ఈ ద్రవ్యనిధి షరతులున్న మొమొరాండమును బయట పెట్టాడు. ఇందిరా కాంగ్రెస్ సభ్యులు గోలచేయి ప్రయత్నించారు. తాను బయటపెట్టిన మొమొరాండము నిజమేనది కాదేమో ఋజువు చేయమని సవాల్ చేశాడు. సవాలును అందుకొనే మొగాడుంటేగా : ప్రభుత్వ బెంచీలన్నీ కిక్కురుమనలేదు.

ఐ. ఎమ్. ఎఫ్. మొమొరాండమే కాదు, భారత ప్రభుత్వపు గుట్టుకూడా బయటపడింది. ఆ ద్రవ్యనిధికి మన పైనాన్ను మి నిష్ట రు అర్. వెంకట్రామన్ వ్రాసిన ఉత్తరం, ప్రభుత్వం అవలంబించే ఆర్థిక విధానాలపై ప్రభుత్వం సమర్పించిన ఒక ప్రకటనకూడా బయట పడ్డాయి. ఇవేగాక ఐ. ఎమ్. ఎఫ్. యొక్క విభాగం భారతదేశ ఆర్థిక విధానంపై చేసిన సమీక్ష, దేశం అనుసరించే ఆర్థిక కార్యక్రమంలో చేయ తలపెట్టిన స వ ర ణ లు గురించి చేసిన పరిశీలనకూడా బయటపడ్డది.

ఈ 570 కోట్ల డాలర్ల ఋణం ఇవ్వడానికి షరతులేమిదో ఆ మొమొరాండంలో తెలియజేయబడినది. ఈ షరతులను గనుక చూసినట్లయితే మన ప్రభుత్వం అనుసరించదలచిన ఆర్థిక, సాంఘిక విధానాలను చేపట్టడంతో చొరవంతా కూడా ఏ విధంగా ఈ ద్రవ్యనిధి చేతుల్లోకి పోతున్నదో తెలుస్తోంది.

ఈ అప్పు తీసుకుంటున్నంతకాలం భారత దేశం ఐ. ఎమ్. ఎఫ్. నుండి సదా సలహాలు తీసుకుంటూ వుంటుంది. దీనికని మొమొరాండంలో చెప్పబడ్డ విధానాలను, లక్ష్యాలను చేరడానికి మార్గలేమిటన్న విషయాలను గూర్చి అవసరమైన భోగట్టాలను ప్రభుత్వం ఐ. యం. ఎఫ్. కు అందజేస్తుంది. అప్పు శాంక్షను అయినా అప్పునియోగించుకునేంత

కాలం భారత ప్రభుత్వం తన విదేశీ వాణిజ్యంలో యిచ్చిపుచ్చుకోవటాలు గురించి కూడా ఐ. యమ్. ఎఫ్. సలహాలు తీసుకుంటూ వుంటుంది. అంటే భారత ప్రభుత్వం వాణిజ్య విధానాలు, ఆర్థిక విధానాలు ఐ.ఎమ్.ఎఫ్. సలహాల మేరకు జరగాలన్నమాట.

అప్పును ఎందుకు వినియోగించాలి? ఏ లక్ష్యాలను సాధించాలి? ఏ విధానాలను అవలంబించాలి అనే విషయాలుకూడా ఈ మొమొరాండంలోనే నిర్దేశించబడినవి. ప్రయివేటు పరిశ్రమలు పెట్టుబడిని పెంచడం ఒక లక్ష్యం. ఇందుకుగాను యింతవరకు దేశంలోనే సరుకులు అమ్ముకుంటానికి వుత్పత్తి చేస్తున్న విధానాలను మార్చి విదేశాలకు ఎగుమతులు చేసే విధానాలను చేబట్టాలి. దిగుమతులను ప్రోత్సహించే విధానాలను మరింత చురుకుగా అవలంబించాలి. దిగుమతులను గావించుకునే విధానాలలో దిగుమతులకున్న అడ్డంకులను తొలగించడాన్ని గూర్చి ఆలోచించాలి. దేశీయ పరిశ్రమలకున్న రక్షణలను సడలించి అంతర్జాతీయ పోటీ మరింత స్వేచ్ఛగా సాగడానికి అవకాశాలు చూడాలి.

అంతేకాదు, ఎగుమతులపై వున్న అడ్డంకులను తగ్గించాలి. ఎగుమతుల కోసం ఉద్దేశించబడ్డ వుత్పత్తిని గుత్తవ్యాపార నిరోధక చట్టాల నుండి తప్పించాలి. ఎగుమతులకున్న ప్రోత్సాహక స్కీములను మరింత మెరుగుపర్చాలి. అందుకు అవసరమైన ద్రవ్య సదుపాయాలను, దిగుమతి సదుపాయాలను కలుగజేయాలి. అందుకు అవసరమైన విధంగా మారకపు రేటును అనుసరించాలి. ఈ ఎగుమతి దారకు అవసరమైన దిగుమతులు చేసుకుంటానికి విదేశీ సాంకేతిక నైపుణ్యాన్ని తెలుసుకుంటానికి అవకాశాలు కల్పించాలి.

దీని అర్థం స్పష్టమే. దేశంలో సరుకులు కొంత అయినా, ప్రజలు యిన్ని ఇక్కట్లకు గురవుతున్నా, విదేశాలకు ఎగుమతిచేయాలి. అందుకు అవసరమైన ద్రవ్య విధానపు మార్పులను కూడా చేయాలి.

మరొక విషయం. ఉత్పత్తిపై వుండే ఆటంకాలన్నిటినీ తొలగించాలి చిన్న తరహా పరిశ్రమల రంగాన్ని కుదించాలి. పెద్ద పరిశ్రమలు యథేచ్ఛగా దిగుమతులు చేసుకోడానికి అవకాశాలు కల్పించాలి. విదేశీ మిలా

ఖత్ ఒప్పుందాలను ప్రోత్సహించాలి. రాయల్టీల చెల్లింపును విస్తృతం చేయాలి.

వీటి ఫలితమేమిటి? మనదేశ ఆర్థిక విధానాన్ని ప్రణాళికాబద్ధంగా నియమించడం ఇక సాధ్యం కాదు. మన పారిశ్రామిక విధానం అంతా ఎగుమతులకే ఉద్దేశించబడినది. ఎగుమతులే దేశానికి జీవరక్షన్నమాట. ఇవే గనుక నిరాటంకంగా జరిగితే మనదేశ వనరుల ఉపయోగం క్షీణిస్తుంది. ఉద్యోగవనరులు దొరుకుతాయి మన ఆర్థిక విధానాలనే కాదు ఐ.యం.ఎఫ్. శాసించేది. మన ద్రవ్య విధానాన్ని కూడా ఇది శాసించే అవకాశం ఏర్పడుతుంది. దేశం యొక్క మొత్తం పరపతి సౌకర్యాలపై సీలంగు నేర్పర్చాలట. ప్రభుత్వ రంగానికి పెట్టుబడులు సమకూర్చుపెక్తే పరోక్షపు పన్నులపై ఎక్కువగా ఆధారపడాలట. సబ్సిడీలను తగ్గించాలట. ధరలవిధానాలను ఎక్కువుగా అదుపులో పెట్టరాదట.

అంటే దీని అర్థం స్పష్టమే. ప్రభుత్వ రంగాన్ని కుదించాలన్నమాట. ప్రజలపై పరోక్షపు పన్నులు అధికం చేయడం ద్వారా ఈ పరిశ్రమలకు పెట్టుబడులు సమకూర్చాలన్నమాట. ఆహారధాన్యాలకు ఇచ్చే సబ్సిడీలను ఆపివేయాలన్నమాట. ఇప్పటికే ధరలు పెరిగి పేదలు యహ యాతనలు పడుతూ వుంటే సబ్సిడీని మానివేయమంటున్నారు. ఆహారధాన్యాల ధరలు మరిపెరిగి ప్రజల బాధలు మరింత మిక్కుటమౌతాయన్నమాట. 'పనికి ఆహారం' పథకానికి స్వస్తి చెప్పబడుతుందన్నమాట.

వీటికన్నింటికీ తోడు, అంతర్జాతీయ వాణిజ్యరంగంలో ద్వైపాక్షిక ఒప్పందాలపై ఐ.ఎమ్.ఎఫ్. అనేక అదుపులను పెట్టుచున్నది. ఇందువల్ల సోవియట్ యూనియన్, వర్తమాన దేశాలు మున్నగువాటితో యథేచ్ఛగా వర్తక వ్యాపారాలు సాగించటానికి విఘాతం ఏర్పరచుకుందన్నమాట.

ఇప్పుడు, ఇంత పెద్దమొత్తం అప్పుగా యిస్తున్నందుకు ప్రతిఫలంగా భారతదేశం ఏ యితర దేశాలతోనూ అప్పుల కొరకై సంప్రదింపులు కూడా ప్రారంభించరాదట. అంటే ఐ.ఎం.ఎఫ్. విషకౌగిలిలో భారతదేశం ఇరుక్కుని వుంటుందన్నమాట. 5000 వేల కోట్లరూపాయల అప్పు ఇదే అసలు గుట్టు

ప్రజాశక్తి ప్రెస్, విజయవాడలో ముద్రింపబడి, సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పక్షన

శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటింపబడింది.

ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KLVA01A149
పుస్తకం పేరు	508765450
తారీఖు	23/08/23
ముందు అట్ట	No
వెనుక అట్ట	No
మొత్తం పేజీలు	7
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
భాగ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Hounika
పేజీలు విడదీసినది	Houni
స్కాన్ చేసినది	D. Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good